

Jordi Domènech

Sonatina de Carnestoltes núm. 19

L'enfonsament del Titànic

per a piano a quatre mans

L'enfonsament del Titànic (Sonatina de Carnestoltes núm. 19)

1a edició: setembre 2016

© Jordi Domènech

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Xevi Domènech

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-17470-2016

ISMN: 979-0-69231-779-1

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

Sonatina de Carnestoltes núm. 19

L'enfonsament del Titànic

Les sonatines de Carnestoltes són peces per tocar, jugar i disfressar-se.
Un sol pianista pot tocar tota la sonatina, o podeu repartir-la entre diversos alumnes.
Totes tenen un tema diferent i totes són esbojarrades.

Ah, i s'han de tocar amb disfressa. Sinó, no surten!

ÍNDEX

1. Vals

2. Himne

3. Can-can infernal

Notes sobre la sonatina:

El Titànic era un transatlàntic que, quatre dies després de sortir d'Anglaterra en el seu viatge inaugural, va xocar contra un iceberg, es va enfonsar i es va convertir en una de les tragèdies més grans de tots els temps.

El vaixell tenia un grup de músics que anaven tocant a tots els saraus, balls i misses que s'organitzaven a coberta. Els músics tenien un llibre de repertori i cada cançó tenia un número de tal manera que la gent podia demanar peces només dient-lo. El número 1 era, per exemple, "El barber de Sevilla" i el 81, "El trencanous".

Sonatina de Carnestoltes núm. 19

L'enfonsament del Titànic

1. Vals

Una melodia fantàstica, extreta de l'opereta "La vídua alegre" de Franz Léhar.
Aquest vals portava el número 148.

Jordi Domènech

Moderato

Piano I

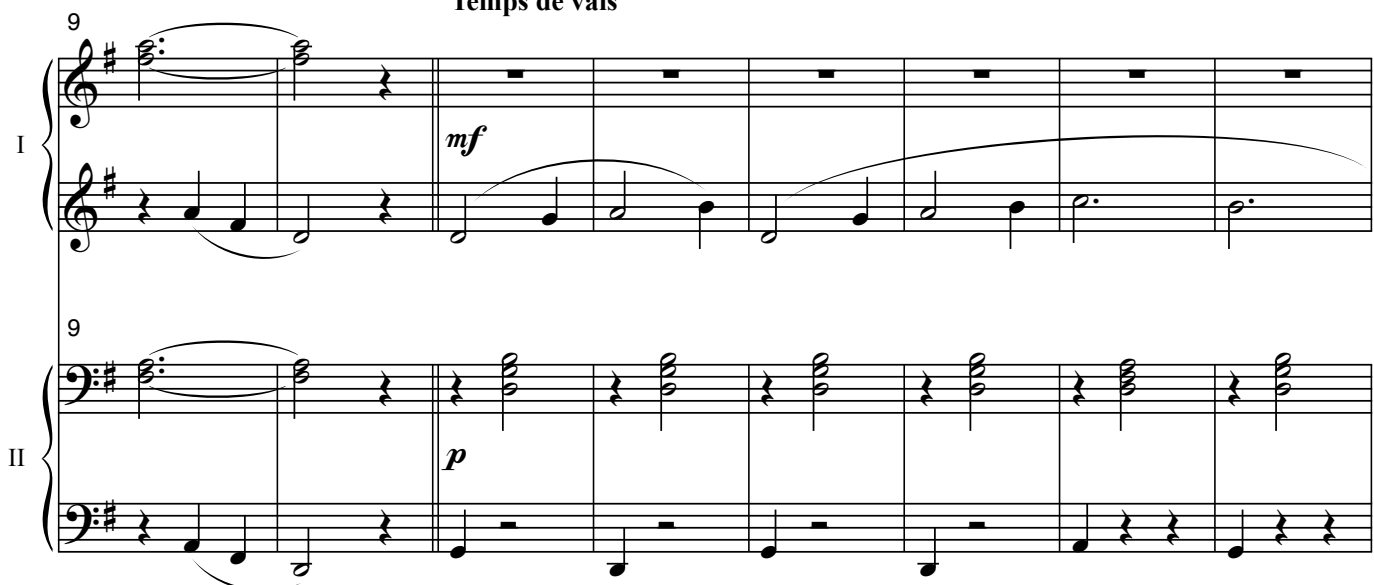
Piano II



Temps de vals

I

II



2. Himne

Una cançó molt trista doncs, segons la llegenda, és l'himne que tocaven els músics, a coberta, mentre el vaixell s'estava enfonsant.

Moderato (♩ = 100)

I 109 *m.d.*

m.e.

mf

II 109 *mf*

I 113

II 113

I 117

II 117

145

I *p*

II *p*

8^{va} - - - - -

8^{vb} - - -

3. Can-can infernal

La número 35 del cançoner és una de les peces més famoses de tots els temps. Forma part de l'opereta còmica d'Offenbach "Orfeu als inferns" -d'aquí li ve l'adjectiu "infernal" a la dansa, perquè la ballen els esperits.

Allegro (♩=138)

148 *m.d.*

I *mf*

II *m.d.* *mf* *rit.*

156 *mf*

I

II *f* *deslligat*